

اثرات الگوی کاشت و تراکم بر روی شاخص های رشد، عملکرد و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای (*Zea mays*) در شرایط رقابت با علف هرزتاج خروس (*Amaranthus retroflexus*)

علیرضا برخی^۱، محمد حسن راشد محصل^۲، مهدی نصیری محلاتی^۳، محسن حسینی^۴

چکیده

به منظور بررسی اثر الگوی کاشت و تراکم ذرت دانه‌ای در رقابت با علف هرز تاج خروس، آزمایشی به صورت طرح کرت‌های دوبار خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی و با سه تکرار در سال زراعی ۸۲-۸۱ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی فیض‌آباد قزوین اجرا گردید. فاکتور اصلی شامل دو الگوی کاشت ذرت ($P1 =$ یک ردیفه و $P2 =$ دو ردیفه)، فاکتور فرعی شامل دو تراکم ذرت ($D1 = 7$ بوته و $D2 = 10$ بوته در متر مربع) و فاکتور فرعی، شامل چهار تراکم تاج خروس ($C1 =$ صفر بوته، $C2 = 2$ بوته، $C3 = 6$ بوته و $C4 = 12$ بوته در متر مربع) بود. نمونه برداری هر دو هفته یکبار انجام و شاخصهای رشد محاسبه شدند. نتایج نشان داد که با افزایش تراکم تاج خروس در متر مربع CGR, LAI, TDW ، تعداد دانه در ردیف، عملکرد دانه و عملکرد بلال در واحد سطح کاهش یافت. هم‌چنین LAI, CGR, TDW ، تعداد و وزن دانه تاج خروس در واحد سطح افزایش یافت. با افزایش تراکم ذرت در متر مربع LAI, CGR, TDW ، عملکرد بلال و عملکرد دانه در واحد سطح افزایش ولی طول بلال، قطر بلال و تعداد دانه در ردیف کاهش یافت. هم‌چنین LAI و CGR تاج خروس افزایش ولی TDW کاهش یافت. در الگوی کاشت دو ردیفه فقط LAI و CGR و TDW ذرت نسبت به کاشت یک ردیفه برتری معنی دار نشان دادند. اما الگوی کاشت یک ردیفه ذرت باعث برتری CGR, TDW, NAR, RGR و LAI تاج خروس گردید. در اثرات متقابل دو جانبه، تیمار $P2C1$ و $P2C2$ بیشترین میزان عملکرد دانه را دارا بودند. در اثرات متقابل سه جانبه، اختلاف معنی دار نبود. اما تیمار $P2D2C1$ بیشترین عملکرد دانه را در متر مربع دارا بود.

واژه های کلیدی: ذرت، علف هرز، تاج خروس، الگوی کاشت، تراکم، رقابت.

مقدمه

علفهای هرز از گذشته‌های دور به عنوان رقیب گیاهان مطرح بوده و باعث کاهش تولید آنها

می‌شدند (۲۰). براساس مطالعات انجام شده، اگر علفهای هرز مزارع کنترل نشوند، عملکرد گیاهان زراعی بسته به توانایی رقابت علفهای هرز بین ۱۰ تا ۱۰۰ درصد کاهش می‌یابد (۱۷). در ایران مطابق با گزارشات مرکز تحقیقات علفهای هرز کشور خسارت علفهای هرز حدود ۲۰ درصد برآورد شده است. روشهای معمول کنترل شیمیایی علفهای هرز

- کارشناس ارشد علفهای هرز سازمان جهاد کشاورزی قزوین، ۲ و ۳ اعضا هیأت علمی دانشگاه فردوسی مشهد، ۴ عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی قزوین

علاوه بر هزینه‌های زیادی که دارد اثرات سوئی مانند آلودگی محیط زیست و مقاومت علفهای هرز به علف کشها را از طریق اعمال فشارگزینش در برخواهد داشت (۱۹). بسیاری از محققین معتقدند که روشهای زراعی که در جهت مدیریت علفهای هرز بکار میروند باعث کاهش ذخایر بذر علفهای هرز می‌شوند، در نتیجه مشکلات مربوط به علفهای هرز را طی سالهای آتی کاهش می‌دهند (۲۱). شواهد نشان داده اند که نظامهای کشاورزی متکی به علف کشها از ثبات چندانی برخوردار نمی‌باشند. به همین دلیل در بعضی از کشورها کاربرد شماری از سموم ممنوع و یا محدود گردیده است. بنابراین لازم است، تا روشهای طولانی مدت مدیریت علفهای هرز و تلفیق دامنه‌ای از روشهای کنترل بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد (۱۸). بنابراین سیستم زراعی باید در جهتی طراحی شود تا در آن حداکثر استفاده از منابع موجود توسط گیاه زراعی انجام گیرد (۱۰). شواهد نشان می‌دهد که در برخی شرایط تغییر بعضی از عوامل مانند تراکم گیاه زراعی، فواصل ردیف و تاریخ کاشت می‌تواند موازنه گیاه زراعی و علف هرز را به سود گیاه زراعی تغییر دهد (۸).

با توجه به افزایش روزافزون جمعیت و محدودیت زمینهای زراعی جهت مقابله با خطر گرسنگی که جوامع بشری را تهدید می‌نماید دوره در پیش است: افزایش سطح زمینهای زراعی و دیگری افزایش تولید محصولات زراعی در واحد سطح. ولی بدلیل اینکه افزایش سطح زمینهای زراعی به آسانی و با سرعت زیاد حاصل نمی‌گردد، راه دوم راهکاری مناسب و رضایت بخش می‌باشد. افزایش میزان عملکرد در واحد سطح از دو طریق به نژادی و به زراعی حاصل می‌آید از جمله عوامل به زراعی که می‌تواند در نیل به افزایش محصولات زراعی و مقابله با فشار علفهای هرز در مزارع بکار رود، تراکم مناسب محصولات زراعی و

الگوی مناسب کاشت می‌باشد و می‌توان بسته به نوع گیاه، رقم و خصوصیات آن فاصله بوته ها را طوری انتخاب نمود که از نظر نور مشکلی وجود نداشته باشد. علاوه بر اینکه در تراکم مناسب از تمام امکانات محیطی و زمین در حد مطلوبی استفاده می‌شود. تراکم و الگوی کاشت مناسب از شیوه هایی می‌باشند که با استفاده از آنها نور مناسب به عمق جامعه گیاهی نفوذ کرده و سهم زیادی در افزایش تولید ایفاء می‌نماید. یکی از با ارزش ترین گیاهان خانواده گرامینه ذرت می‌باشد این گیاه بدلیل داشتن عملکرد بالا و ارزش فوق العاده زیادی که در میان غلات دارد به نام سلطان غلات معروف می‌باشد (۴).

یکی از عوامل مهم جهت دستیابی به حداکثر عملکرد در زراعت ذرت تعیین تراکم مناسب با توجه به شرایط اقلیمی هر منطقه می‌باشد. چنانچه تعداد کافی بوته در واحد سطح وجود نداشته باشد، منابع موجود به صورت کامل مورد بهره برداری قرار نمی‌گیرد و برعکس کاشت با تراکم‌های خیلی بالا بدلیل افزایش رقابت درون و برون گونه‌ای در مراحل مختلف رشد، موجب کاهش قابل ملاحظه‌ای در عملکرد می‌شود. بنابراین انتخاب تراکم گیاهی مناسب می‌تواند در حصول به یک عملکرد مطلوب بسیار مفید باشد (۱). علف‌های هرز اغلب در تامین و جذب عناصر غذایی موفق تر از گیاهان زراعی می‌باشند و با رقابت باعث کاهش عملکرد گیاه زراعی می‌شوند (۲۵). به عنوان نمونه کاهش عملکرد اقتصادی ذرت در اثر فشار رقابتی سلمه تره (*Chenopodium album*) ۲۲/۳ درصد و سوروف (*Echinochloa crus galii*) ۳۰ درصد گزارش گردیده است (۹). تاج خروس ریشه قرمز (*Amaranthus retroflexus L.*)، گیاهی یکساله و پهن برگ که از خانواده (*Amaranthaceae*) می‌باشد، و دارای ریشه‌ای به رنگ قرمز یا صورتی و ساقه‌هایی راست با ارتفاع ۰/۱ تا ۲ متر

مواد و روشها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۱ در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی فیض آباد قزوین انجام گرفت. خاک محل مورد آزمایش از نوع لومی رسی، pH خاک حدود ۸/۲ و قابلیت هدایت الکتریکی آن ۱/۴۲ ds/m بود. زمین محل اجرای طرح در سال قبل از اجرای آزمایش یعنی در سال ۱۳۸۰ به کشت جو اختصاص یافته و به دنبال آن در پاییز همان سال شخم عمیق زده شده بود و در بهار سال ۱۳۸۱ به محض اینکه بارندگیهای بهاره قطع شده و زمین به حالت گاورو درآمد، عملیات شخم و دیسک جهت آماده سازی بستر بذر انجام پذیرفت. براساس نتایج آزمایش خاکشناسی مقدار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم همزمان با کاشت به زمین داده شد. از ۴۰۰ کیلوگرم کود اوره توصیه شده در هکتار نیز میزان ۱/۴ آن همزمان با کشت داده شد. در این تحقیق از طرح آماری از نوع اسپلیت- اسپلیت پلات (طرح کشتهای دوبار خرد شده) در قالب بلوکهای کامل تصادفی استفاده شد. تعداد ۳ تکرار و ۴۸ کرت جهت کشت ذرت و تاج خروس با در نظر گرفتن ۲ الگوی کاشت ذرت P₁ و P₂ به ترتیب یک ردیفه و دو ردیفه (فاکتور اصلی)، ۲ تراکم ذرت D₁ و D₂ به ترتیب ۷ و ۱۰ بوته در متر مربع (فاکتور فرعی) و چهار تراکم تاج خروس C₁, C₂, C₃ و C₄ به ترتیب ۰، ۲، ۶ و ۱۲ بوته در متر مربع (فاکتور فرعی) بکار گرفته شد. تعداد تیمارهای هر تکرار ۱۶ عدد، طول هر کرت ۶ متر و عرض آن با احتساب ۵ ردیف کاشت ۷۵ سانتیمتری، ۳/۷۵ متر بود. تعداد بوته‌های ذرت در هر کرت با تراکم‌های ۷۰۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰ بوته در هکتار در نظر گرفته شد و با الگوهای کاشت یک ردیفه در وسط پشته و دو ردیفه به صورت زیگزاگ (متوازی الاضلاع) کشت گردید.

می‌باشد. این گیاه در میان علفهای هرز شایع در مزارع ذرت جهان و ایران جایگاه ویژه‌ای دارد و با برخورداری از پتانسیل بالای تولید بذر در مزارع ذرت مشکل ساز می‌شود (۳). گیاه تاج خروس یکی از علفهای هرز مشکل ساز مزارع پنبه، ذرت و آفتابگردان در ایران می‌باشد (۲). بعنوان نمونه افت عملکرد ناشی از رقابت تاج خروس در ذرت تا ۵۰ درصد نیز گزارش گردیده است (۱۶). در تحقیقی در مطالعه رقابت تاج خروس و سویا گزارش گردید که تاج خروس در تراکم ثابت ۴ بوته در متر ردیف و در فاصله ۲۵ سانتی متری از ذرت و سویا اثرات متفاوتی را بر جای گذارده است. در این مطالعه تاج خروس در ذرت باعث کاهش ۱۵ درصدی عملکرد گردید، ولی در سویا موجب کاهش ۳۲ درصدی در عملکرد گردید (۲۲). نزویج و سوآنتون (۱۶) درصد کاهش عملکرد ذرت را بین ۵ تا ۳۴٪ برای تراکم‌های ۰/۵ تا ۸ گیاه در متر ردیف تاج خروس ذکر کرده اند. هم‌اکنون متخصصین علم علف‌های هرز، مدیریت تلفیقی کنترل علف‌های هرز (IWM) را توصیه می‌نمایند. در این سیستم مدیریت، بر استفاده اصولی از روشهای مختلف مبارزه با به حداقل رسانیدن مصرف مواد شیمیایی، همگام با اهداف کشاورزی پایدار تاکید می‌گردد (۱۶).

در این خصوص تنها مبارزه شیمیایی با علفهای هرز علاوه بر تحمیل هزینه بر زراعین، باعث خسارت‌های زیادی به محیط زیست میگردد. بنابراین تشخیص ضرورت یا عدم ضرورت کنترل تاج خروس در مزارع ذرت نیازمند آگاهی از پتانسیل خسارت زایی آن در هر منطقه و شناخت اکوفیزیولوژی رقابت این علف هرز با ذرت می‌باشد و این تحقیق با هدف مطالعه و ارائه شاخص‌های کمی در خصوص قابلیت رقابت ذرت با تاج خروس در تراکم‌های مختلف و در الگوهای کاشت متفاوت ذرت انجام گردیده است.

ابتدا شیارهایی توسط دستگاه بذرکار به عرض ۷۵ سانتی متر روی زمین ایجاد گردید و قبل از کاشت ذرت به منظور کاشت روی پشته‌ها، فواصل کاشت مربوط به هر تیمار توسط طناب علامت‌گذاری شده، سپس بذور مربوطه به تعداد ۳ تا ۲ عدد در عمق ۴ تا ۵ سانتی متری وسط پشته‌ها کشت شد. در الگوی کشت دوردیفه شیارهایی به فاصله ۱۷/۵ سانتی متر از هم روی هر پشته و در طرفین آن ایجاد شده و بذور به صورت زیگزاگ کشت شدند. به طوری که در هر شیار روی پشته، فاصله بذور ۲ برابر نسبت به روش کشت تک ردیفه بود. بذر ذرت رقم KSCV۰۴ بود که جهت کشت بذر مورد نیاز از طریق شرکت بذرونهال تهیه گردید. همچنین بذور مورد نیاز تاج خروس از طریق بخش علفهای هرز موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی تهران تامین گردید. بذور تاج خروس ریشه قرمز به فاصله ۸ سانتی متری از ردیف ذرت و به صورت کپه‌ای مرکب از ۳ تا ۴ بذر در طرفین و همزمان با کاشت ذرت در عمق ۱ تا ۲ سانتی متری در تاریخ ۸۱/۳/۴ کشت شدند. فاصله بذور تاج خروس از یکدیگر بر روی ردیف در تراکم دو بوته در متر مربع ۶۷ سانتی متر، در تراکم ۶ بوته در متر مربع ۲۲ سانتی متر و در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع ۱۱ سانتی متر بود. همچنین پس از کاشت، مزرعه در تاریخ ۸۱/۳/۶ آبیاری گردید. پس از سبز شدن بوته‌های تاج خروس در مرحله ۲ تا ۴ برگی جهت نیل به تراکم مورد نظر وجین گردیدند و سایر علفهای هرز نیز وجین شدند. بوته‌های ذرت نیز در دو مرحله ۳-۴ و ۵-۶ برگی تنک شدند، به طوریکه در نهایت در هر کپه یک بوته باقی ماند. برای اطمینان از سبز شدن بذور فواصل آبیاری‌های اول و دوم ۴ روز و آبیاری‌های بعدی به فواصل هر ۷ روز تا مرحله برداشت دانه انجام شد. کود سرک نیز در سه مرحله و هر بار به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار در مراحل ۲ تا ۴ برگی ذرت و به فاصله ۲۰ تا ۲۵ روز یکبار مصرف گردید. نحوه کوددهی سرک بدین صورت

بود که توسط فوکا شیارهای باریکی در کنار پشته‌ها ایجاد شده و کود داخل آن قرار می‌گرفت و توسط خاک پوشانیده می‌شد تا از شست و شوی آن جلوگیری گردد. جهت حصول نتایج آماری صحیح و حذف اثر حاشیه ردیف‌های اول و پنجم هر کرت در هنگام نمونه‌گیری حذف شده و یک متر از ابتدا و انتهای هر ردیف نیز حذف می‌شد. نمونه‌گیری اول بیست و هشت روز بعد از کاشت و نمونه‌گیری‌های بعدی به فاصله هر ۱۴ روز یکبار تا زمان برداشت محصول ادامه داشت. کرته‌ها با دست برداشت شدند و برای تعیین عملکرد نهایی ۱۰ بوته از هر کرت پس از حذف حاشیه برداشت گردید. ارتفاع بوته، وزن بوته و اجزای آن، عملکرد دانه و بلال، وزن هزار دانه، تعداد ردیف دانه در بلال، تعداد دانه در هر ردیف، طول و قطر بلال و شاخص‌های رشد برای بوته ذرت محاسبه گردیدند. برای تاج خروس نیز ارتفاع بوته، وزن خشک بوته و اجزای آن، تعداد و وزن دانه تولید شده و شاخص‌های رشد محاسبه شدند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از اندازه‌گیری صفات مورد نظر از نرم‌افزارهای MSTAT-C و SPSS استفاده گردید و مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد. همچنین برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از این بررسی مشخص نمود که در کاشت دو ردیفه ذرت به ترتیب ۱۱۲ روز و ۸۴ روز پس از کاشت TDW ۴/۷۰ درصد و CGR ذرت ۳/۰۳ درصد نسبت به کاشت یک ردیفه بیشتر بودند. همچنین LAI در کاشت دو ردیفه از شیب صعودی بیشتری در اوایل رشد نسبت به کشت یک ردیفه برخوردار بود و زودتر به حداکثر میزان خود رسید. به نظر می‌رسد بهره‌مندی بوته‌ها از فضای بیشتر و یا عبارات دیگر نحوه توزیع یکنواخت تر آنها در واحد سطح اصلی ترین

تراکم C₂) ، CGR ۳۶/۶۰ درصد (تراکم C₃) ، تعداد دانه در ردیف ۸/۵۸ درصد (تراکم C₃) ، وزن خشک بوته ۱۵/۰۹ درصد (تراکم C₄) ، عملکرد دانه ۱۴/۷۸ درصد (تراکم C₃) و عملکرد بلال ۱۴/۵۳ درصد (تراکم C₃) کاهش یافت. بیشترین تعداد دانه در ردیف ذرت نیز به میزان ۴۱/۱۶ دانه مربوط به تیمار C₁ و کمترین آن به میزان ۳۷/۶۳ دانه متعلق به تیمار C₃ بود. هم چنین بیشترین وزن خشک بوته ذرت نیز به میزان ۱۸۶۶/۸۴ گرم در متر مربع مربوط به تیمار C₁ و کمترین آن ۱۵۸۵/۲۲ گرم در متر مربع مربوط به تیمار C₄ بود (جدول ۲). بنابراین با افزایش تراکم علف هرز از وزن خشک بوته ذرت بدلیل افزایش رقابت کاسته شده است.

دلیل برتری بوده است. هم چنین اگر چه اثر الگوی کاشت بر روی عملکرد و اجزای عملکرد گیاه ذرت معنی دار نبوده است ، ولی بیشترین عملکرد دانه به میزان ۱۰۲۴/۳۴ گرم در متر مربع و نیز بیشترین عملکرد بلال به میزان ۱۱۹۱/۳۱ گرم در متر مربع مربوط به تیمار با الگوی کاشت دو ردیفه بوده است که نسبت به کاشت یک ردیفه به ترتیب از رشد ۱۰/۰۵ درصد و ۹/۴۰ درصدی برخوردار بوده اند (جدول ۱). در الگوی کاشت یک ردیفه در علف هرز تاج خروس نیز مقادیر CGR ۲۷/۴۰ درصد ، TDW ۶/۹۴ درصد و LAI ۲۴/۱۴ درصد نسبت به الگوی کاشت دو ردیفه بیشتر بودند. هم چنین در بررسی اثر تراکم تاج خروس مشخص گردید که با افزایش تراکم تاج خروس در واحد سطح LAI ۲۴/۹۴ درصد (تراکم C₃) ، TDW ۲۴/۳۱ درصد (

جدول ۱- مقایسه میانگین روش کاشت در ذرت

الگوی کاشت	وزن هزاردانه (g/m ²)	طول بلال (cm)	قطر بلال (cm)	تعداد ردیف	تعداد دانه در ردیف	عملکرد بلال (g/m ²)	عملکرد دانه (g/m ²)
یک ردیفه P1	۲۲۰،۵۸ a	۱۵،۹۱ a	۴،۲۵ a	۱۳،۶۷a	۳۸،۲۹ a	۱۰۸۸،۹۵ a	۹۳۰،۷۸ a
دو ردیفه P2	۲۴۰،۰۱ a	۱۶،۳۸ a	۴،۳۱ a	۱۳،۶۷ a	۳۹،۶۵ a	۱۱۹۱،۳۱ a	۱۰۲۴،۳۴ a

- میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون، از نظر آماری اختلاف معنی داری ندارند.

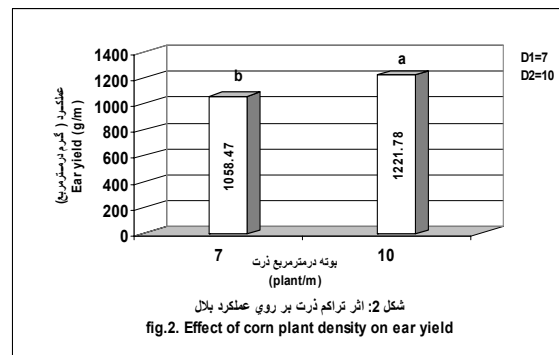
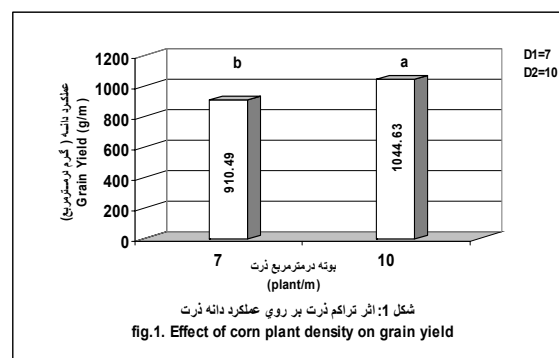
جدول ۲- مقایسه میانگین تراکم در تاج خروس و اثر بر روی ذرت

تراکم تاج خروس	وزن هزاردانه (g/m ²)	طول بلال (cm)	قطر بلال (cm)	تعداد ردیف	تعداد دانه در ردیف	عملکرد بلال (g/m ²)	عملکرد دانه (g/m ²)
(0 plant/m ²) C1	۲۳۸،۴۲ a	۱۶،۶۶ a	۴،۳۴ a	۱۳،۷۶ a	۴۱،۱۶ a	۱۲۴۸،۷۵ a	۱۰۷۴،۴۱ a
(2 plant/m ²) C2	۲۳۸،۷۵ a	۱۶،۰۵ a	۴،۳۱ a	۱۳،۵۸ a	۳۸،۸۵ ab	۱۱۴۴،۰۹ a	۹۸۱،۸۳ ab
(6 plant/m ²) C3	۲۲۱ a	۱۵،۸۳a	۴،۲۳ a	۱۳،۵۸ a	۳۷،۶۳ b	۱۰۶۷،۲۶ b	۹۱۳،۰۶ b
(12 plant/m ²) C4	۲۳۳،۸ a	۱۶،۰۵a	۴،۲۵ a	۱۳،۷۱ a	۳۸،۲۵ b	۱۱۰۰،۴۲ b	۹۴۳،۹۳ b

- در هر ستون میانگین های دارای حروف مشترک در هر ستون، از نظر آماری اختلاف معنی داری ندارند.

به میزان ۲۷/۲ گرم بر مترمربع در روز در تراکم C₃ علف هرز حاصل آمده است. در بررسی بعمل آمده مشاهده گردید که با افزایش تراکم تاج خروس در مترمربع LAI, TDW, CGR، تعداد دانه تولید شده، وزن خشک بوته، ارتفاع بوته و وزن دانه تولید شده تاج خروس در واحد سطح دچار افزایش گردید. به نحویکه بیشترین وزن خشک بوته تاج خروس به میزان ۳۷ / ۲۲۱ گرم در متر مربع مربوط به تیمار C₄ بود. شایان ذکر است در تیمار فوق الذکر، بوته ذرت دارای کمترین میزان ماده خشک بوته در واحد سطح بوده است. هم چنین بیشترین وزن دانه تولید شده به میزان ۱۵ / ۶۸ گرم در متر مربع متعلق به تیمار C₄ علف هرز و کمترین آن به میزان ۳ / ۰۷ گرم در متر مربع مربوط به تیمار C₂ بود. که این نتیجه با نتایج تحقیقات بسیاری از دانشمندان مبنی بر اینکه با افزایش تراکم، عملکرد دانه در واحد سطح تا حدی افزایش یافته و سپس ثابت شده و در تراکم‌ها خیلی بالا به دلیل رقابت شدید میان بوته‌ها و محدودیت منابع محیطی مقدار آن کاهش می‌یابد، اما عملکرد دانه تک بوته با افزایش تراکم کاهش می‌یابد، مطابقت دارد (۱۴). هم چنین بیشترین تعداد دانه تولید شده به میزان ۳۹۲۰۰ عدد در متر مربع مربوط به تیمار C₄ بود. LAI تاج خروس با افزایش تراکم علف هرز افزایش یافت، به نحویکه بیشترین میزان LAI تاج خروس به مقدار ۰/۸۷ مربوط به تیمار C₄ و کمترین آن نیز به میزان ۰/۱۲ مربوط به تیمار C₂ بود. که می‌توان چنین استنباط نمود که در تراکم‌های بالا به دلیل اینکه گیاهان به نحو مناسبتری سطح مزرعه را پوشش می‌دهند، کانوبی بستره‌ای را تشکیل داده و تولید LAI بیشتری می‌نمایند (۲۴). حد اکثر میزان ماده خشک تاج خروس به میزان ۱۷۷ گرم بر مترمربع ۱۱۲ روز پس از کاشت در تراکم C₄ و کمترین آن به میزان ۲۹/۱ گرم بر مترمربع در تراکم C₂ حاصل آمد. این امر نشان دهنده این است که

در بررسی اثر تراکم تاج خروس مشخص گردید که بیشترین عملکرد دانه ذرت به میزان ۱۰۷۱ / ۴۱ گرم در مترمربع مربوط به تیمار C₁ و کمترین آن نیز به میزان ۹۱۳ / ۰۶ گرم در مترمربع مربوط به تیمار C₃ بود (شکل ۱). هم چنین بیشترین عملکرد بلال به میزان ۱۲۴۸ / ۷۵ گرم در مترمربع مربوط به تیمار C₁ و کمترین آن ۱۰۶۷ / ۲۶ گرم در مترمربع مربوط به تیمار C₃ بود (شکل ۲).

مشاهده گردید که ۸۴ روز پس از کاشت حداکثر میزان شاخص سطح برگ ذرت به میزان ۴/۴۹ در تراکم C₁ که عاری از علف هرز بوده حاصل آمده و در تراکم C₃ تاج خروس کمترین میزان شاخص سطح برگ ذرت به میزان ۳/۳۷ بدست آمده است. هم چنین مشخص گردید که حداکثر سرعت رشد محصول ذرت ۸۴ روز پس از کاشت به میزان ۴۲/۹ گرم بر مترمربع در روز در تراکم C₁ و کمترین میزان سرعت رشد محصول نیز

۲۴/۱۴ درصد و CGR نیز ۲/۴۱ درصد (۸۴ روز بعد از کاشت) افزایش یافته و TDW ، ۵/۵۲ درصد کاهش یافت. چنین استنباط میشود که در تراکم 100000 بوته ذرت در هکتار، بوته ها توانسته اند از عوامل محیطی و منابع غذایی به نحو مطلوبتری استفاده نموده و عملکرد بالاتری را تولید نمایند که این نتیجه نتایج بسیاری از دانشمندان را مبنی بر اینکه با افزایش تراکم گیاهی تا حدود 90000 بوته در هکتار عملکرد دانه به صورت خطی افزایش می یابد را تأیید می کند (۱۵). هم چنین تراکم ذرت بر طول بلال در سطح ۱٪ معنی دار بود. به طوریکه بیشترین اندازه طول بلال به میزان $16/96$ سانتی متر مربوط به تیمار D_1 بود. این امر نشانگر این است که با افزایش تراکم، طول بلال کاهش می یابد (۷). هم چنین با افزایش تراکم ذرت تعداد ردیف دانه به میزان $2/10$ درصد کاهش یافت. بعضی از پژوهشگران کاهش خطی تعداد ردیف دانه در بلال را همگام با افزایش تراکم بوته گزارش نموده اند (۱۱). در بررسی اثرات متقابل دو جانبه، الگوی کاشت ذرت و تراکم تاج خروس در سطح ۵٪ بر روی قطر بلال، عملکرد دانه و عملکرد بلال تاثیر گذار بود. به نحویکه بیشترین قطر بلال به ترتیب به میزان $4/41$ و $4/36$ سانتی متر مربوط به تیمار P_2C_1 و P_2C_2 بودند. هم چنین بیشترین عملکرد دانه به میزان $1138/73$ گرم در متر مربع مربوط به تیمار P_2C_1 و بیشترین عملکرد بلال نیز به میزان $1320/23$ گرم در متر مربع مربوط به تیمار P_2C_1 بود و به ترتیب از رشد $38/97$ درصد و $37/22$ درصدی برخوردار بودند. هم چنین در بررسی اثر متقابل الگوی کاشت ذرت و تراکم ذرت بر روی ذرت با توجه به عدم وجود اختلاف معنی دار آماری میان تیمارها بیشترین عملکرد دانه، بلال و وزن خشک بوته به ترتیب به میزان $1088/24$ ، $1269/79$ و $1905/12$ گرم در مترمربع مربوط به تیمار P_2D_2 بودند، که به ترتیب

با گذشت زمان و رشد و توسعه بیشتر گیاهان، رقابت بر سر عوامل محیطی و مواد غذایی زیاد شده به طوریکه تجمع ماده خشک در واحد سطح بعلاوه زیاد تر بودن تعداد گیاهان بیشتر می باشد (۲۴). در بررسی اثر تراکم ذرت مشاهده گردید که با افزایش تراکم ذرت از ۷ بوته به ۱۰ بوته در مترمربع LAI $50/97$ درصد، CGR $30/27$ درصد، TDW $26/45$ درصد، عملکرد بلال $15/43$ درصد، وزن خشک بوته ۲۳ درصد و عملکرد دانه ذرت $14/73$ درصد در واحد سطح افزایش یافت ولی طول بلال $9/55$ درصد، قطر بلال $1/85$ درصد و تعداد دانه در ردیف بلال $9/90$ درصد کاهش یافت. بررسیهای ایوانز (۱۲) نشان داده است که شاخص سطح برگ، رابطه مستقیمی با تعداد بوته در واحد سطح دارد. به طوریکه با افزایش تراکم از 34000 بوته در هکتار به 69000 بوته در هکتار، میزان شاخص سطح برگ به صورت خطی افزایش می یابد. البته سطح برگ تک بوته ها به نسبت کاهش می یابد ولی افزایش تراکم جبران این کاهش سطح برگ را می نماید (۱۲). هم چنین سرعت رشد محصول در تراکمهای بالاتر بعلاوه افزایش سطح برگ و جذب نور افزایش می یابد (۱۳). بانزیگر و گلور (۶) دریافتند که تعداد دانه در بلال با افزایش تراکم کاهش می یابد. هم چنین در تراکمهای بالا بدلیل وجود سایه، رقابت میان گیاهان جهت جذب تشعشع زیاد شده و در نتیجه تعداد دانه در بلال بعلاوه عدم باروری کاهش می یابد (۱۵). در آزمایش دیگری که در سه تراکم $7/5$ ، $9/5$ و 13 گیاه ذرت در متر مربع انجام گردید، مشخص شد که افزایش تراکم بوته باعث کاهش شدت نور در سطح خاک شده و LAI افزایش یافته ولی طول بلال و قطر بلال با افزایش تراکم کاهش یافتند و شاخص های RGR و NAR نیز دچار کاهش گردیدند (۲۳). هم چنین در تاج خروس با افزایش تراکم ذرت در مترمربع LAI حدود

عنوان نمود که با بکار بردن الگوی کاشت دو ردیفه ذرت و تراکم ۱۰۰۰۰۰ بوته ذرت در هکتار میتوان علاوه بر بالا بردن تراکم با ایجاد فضای مناسب میان بوته ها ضمن کاهش رقابت بین بوته‌های ذرت و علف هرز تاج خروس شرایط مناسبی را جهت حصول به عملکرد بالا تر گیاه زراعی فراهم نمود. هم چنین با توجه به نتایج بدست آمده بیشترین رقابت میان بوته‌های علف هرز و گیاهان ذرت در تراکم‌های بکار رفته در سطح تراکمی C₃ علف هرز (۶ بوته تاج خروس در متر مربع) مشاهده گردید.

نتیجه گیری کلی

نتایج کلی آزمایش نشان داد با توجه به اینکه الگوی کاشت از نظر آماری اثر معنی داری بر روی عملکرد ذرت نداشت، ولی بیشترین میزان عملکرد دانه و بلال، وزن خشک بوته و اجزای آن، تعداد دانه در ردیف، تعداد ردیف دانه، طول و قطر بلال و وزن هزاردانه در الگوی کاشت دوردیفه حاصل آمد. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده می توان چنین استنباط نمود که با بکار بردن الگوی کاشت دو ردیفه و تراکم ۱۰۰ هزار بوته ذرت در هکتار می توان علاوه بر ایجاد فضای مناسب میان بوته ها، تراکم ذرت را افزایش داد، که این امر ضمن کاهش رقابت میان بوته های ذرت و تاج خروس شرایط مناسبی را جهت حصول به عملکرد بالاتر گیاه ذرت فراهم می نماید. همچنین در این آزمایش از میان سطوح بکار رفته علف هرز، تراکم ۶ بوته تاج خروس در متر مربع باعث ایجاد شدیدترین میزان رقابت و بیشترین کاهش در عملکرد ذرت گردید.

قدردانی

بدینوسیله از زحمات مسئولین محترم دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد و پرسنل محترم ایستگاه تحقیقات کشاورزی فیض آباد قزوین و سایر دوستانی که

عملکرد دانه و بلال در تیمار فوق نسبت به تیمار PID1 از رشد ۲۶/۴۶ درصدی و وزن خشک بوته نیز از رشد ۳۳/۲۳ درصدی برخوردار بودند. در تاج خروس نیز با توجه به عدم وجود اختلاف معنی دار آماری میان تیمارها مشاهده گردید که کمترین مقادیر وزن خشک بوته، تعداد و وزن دانه‌های تولید شده تاج خروس به میزان ۷۹/۸۶ گرم در متر مربع، ۱۷۰۰۴ عدد و ۶/۸۰ گرم در متر مربع مربوط به تیمار P2D2 بودند. هم چنین در الگوی کاشت و تراکم فوق الذکر علف هرز تاج خروس دارای کمترین میزان ارتفاع بوته، وزن خشک برگ و ساقه بود. در بررسی اثر متقابل تراکم ذرت و تراکم تاج خروس مشاهده گردید که بیشترین وزن خشک بوته ذرت به میزان ۲۰۷/۹۸ گرم در متر مربع مربوط به تیمار D₂C₁ بوده است. همچنین بیشترین عملکرد بلال و دانه با توجه به عدم وجود اختلاف معنی دار آماری به ترتیب به میزان ۱۳۱۰/۶۸ و ۱۱۱۹/۸۴ گرم در متر مربع مربوط به تیمار D₂C₁ و کمترین مقادیر آنها نیز متعلق به تیمار D₁C₃ بوده است، که به ترتیب از رشد ۳۹٪ و ۳۸/۸۴٪ برخوردار بودند. همچنین در تاج خروس نیز بیشترین مقادیر وزن خشک بوته، وزن و تعداد دانه‌های تولید شده به ترتیب به میزان ۲۵۸/۲ گرم در متر مربع، ۱۸/۱۲ گرم در متر مربع و ۴۵۳۰۰ عدد در متر مربع مربوط به تیمار D₁C₄ بود. در بررسی اثرات متقابل ۳ جانبه اختلاف معنی داری مشاهده نگردید، ولی تیمار الگوی کاشت دو ردیفه ذرت با تراکم ۱۰ بوته ذرت در متر مربع و تراکم صفر بوته تاج خروس (P₂D₂C₁) بیشترین عملکرد دانه، بلال و وزن خشک بوته را به ترتیب به میزان ۱۱۷۴/۹۶، ۱۳۶۸/۰۳ و ۲۰۶۹/۶۳ گرم در متر مربع دارا بود. در تاج خروس نیز کمترین مقادیر وزن خشک بوته، وزن و تعداد دانه‌های تولید شده به ترتیب به میزان ۳۱/۹۶، ۲/۲۸ و ۵۷۰۰ عدد در متر مربع مربوط به تیمار PID₂C₂ بود. بنابراین با توجه به نتایج حاصل از تحقیق بعمل آمده می توان

از مساعدت خود مرا بهره مند نمودند به ویژه جناب آقای مهندس سید کریم حسینی بای تشکر و قدردانی می شود.

منابع

- ۱- خواجه پور، م. ر. ۱۳۶۶. اصول و مبانی زراعت. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی اصفهان.
- ۲- راشد محصل، م. ح.، و ک. وفابخش. ۱۳۷۸. مدیریت علمی علفهای هرز. (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۳- رحیمیان، ح.، ع. کوچکی، م. نصیری و ح. خیابانی. ۱۳۷۳. اکولوژی علفهای هرز. (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۴- کوچکی، ع.، و ا. علیزاده. ۱۳۶۸. اصول زراعت در مناطق خشک. ج ۲. آستان قدس رضوی.
- ۵- گزارش پژوهشی بخش تحقیقات علفهای هرز و انگلهای گلدار. ۱۳۷۳.
- 6- Baenziger, P. S., and D. V. Glover. 1980. Effect of reducing plant Population on yield and kernel characteristis of sugary and normal maize. *Crop Sci.* 20: 444 – 447.
- 7- Benitez, D. T. 1997. Effects of plant density, nitrogen and defoliation on the yield and yield components of corn .Thesis (M.S.in Agronomy) 51P.
- 8- Berkowitz, A. R. 1988. Competition for resources in Weed – Crop mixtures .In: M. A. Alltieri and M. Liebman. (Eds.).
- 9- Bosnic, A. C., and C. G. Swanton. 1997. Influence of barnyardgrass (*Echinochloa crus-galii*) time of emergence and density on corn (*Zea mays*). *Weed Sci.* 45: 276 – 282.
- 10- Cardina, J., T. M. Webster, C. P. Herms and E. E. Regnier. 1999. Developing of weed IPM levels of integration weed management. In: D.D.Buhler (Eds.). Expanding the contex of weed management. pp. 297- 339.
- 11- Cox, W. J. 1997. Corn silage and grain yield responses to plant densities. *J. Prod. Agric.* 70: 405-410.
- 12- Evans, G. C. 1972. The quantitative analysis of plant growth. University of California press, Berkeley.
- 13- Fisher, K. S., and G. L. Wilson. 1975. Studies of grain production in *sorghum bicolor* (L.Moench). V. Effect of planting density on growth and yield *Lost. J. Agric. Res.* 26: 31 – 41.
- 14- Gardner, F. P., R. B. Pearce and R. L. Mitchell. 1985. Physiology of plants. Iowa state university press, Ames Iowa.
- 15- Graybill, J. S., W. J. Cox and D. J. Otis. 1991. Yield and quality of forage maize as influence by hybrid, planting data and plant density. *Agron J.* 83: 559-564.
- 16- Knezevic, Z., and J. Swanton. 1994. Interference of redroot pigweed (*A. retroflexus*) in corn (*Zea mays*). *Weed Sci.* 42: 568 – 573.
- 17- Kropff, M. J., and H. Valnaar. 1993. Modeling crop weed interaction .CAB. International .IRRI.
- 18- Lindquist, J. L., B. D. Maxwell, D. D. Buhler and J. L. Gunsolus. 1995. Velvetleaf (*Abutilon theophrasti*) recruitment, survival, Seed production and interference in soybean (*Glycine max*). *Weed Sci.* 43: 226– 232.
- 19- Moss, B. R., and B. Rubin. 1993. Herbicide resistant weeds. A world wide prespective (review). *J. Agric. Sci. Camb.* 120: 141 – 148.
- 20- Radosevich, S. R. 1998. Weed ecology and ethics. *Weed Sci.* 46: 642 – 646.
- 21- Somody, C. N., J. D. Nalewaja and S. D. Miller. 1984. Wildoat (*Avena fatua*) seed environment and germination. *Weed Sci.* 32: 502 – 507.
- 22- Spitters, C. J. T. 1983. An alternative approach to the analysis of mix cropping experiments. Estimation of competition effects. *Neth. J. Agric. Sci.* 31: 1-11.

- 23- Suleska, H. 1990. The effect of plant population and its distribution on growth and morphological characteristics of maize. Prace komisji Nauk Rolniczychi komisji Nauklesnych, 69, 129–142 (p), poznan, poland.
- 24- Williams, W. A., R. S. Loomis. W. G. Duncan, W. G. Dovratm and A. Nuneza. 1988. Canopy architecture at various population densities and the growth and grain yield of corn. Crop Sci. 8: 303-309.
- 25- Zimdahle, R. L.1999. Fundamental of weed science. Academic press. 43: 612 – 618.

Effects of planting pattern and density) on growth indices, yield and yield component of corn (*Zea mays*) in competition with redroot pigweed (*Amaranthus retroflexus*)

A. Barkhi¹, M. Rashed-Mohassel², M. Nasiri-Mahallati³, M. Hosseini⁴

Abstract

An experiment was conducted in 2002-2003 using split-split plot arrangement based on Randomised Complete Block Design with three replications at Feiz Abad Agricultural Research Station of Qazvin, in order to study of planting patterns and corn density effect in competition with redroot pigweed. Main plots included two planting pattern of corn (P1: single row and P2: double row), sub plots included two corn densities (D1:7 and D2:10 plant/m²) and sub sub plots included 4 weed densities (C1:0, C2:2, C3:6, C4:12 plant/m²). Sampling conducted in 2-weekly intervals and growth indices evaluated. Results indicated that with increasing of weed density CGR, TDW, LAI, number of seeds in row, grain and ear yield decreased but plant height increased. Also LAI, CGR, TDW, number of weed seed and seed's weight of weed increased. By increasing in corn density LAI, CGR, TDW, ear and grain yield increased, but length and diameter of ear and number of seeds in row decreased. Also LAI and CGR of weed increased, but TDW was decreased. In double row planting pattern just CGR, LAI, TDW of corn were higher significantly than single row planting pattern. But single row planting of weed caused higher LAI, NAR, RGR, CGR and TDW of weed in comparison with double row planting pattern. In 2-way interaction, double row planting pattern and zero densities and 2 weeds/m² had highest grain yield respectively. There were no significant differences for 3-way interactions but double row planting pattern × 10 plant density of corn/m² × zero weed/ m² had highest grain yield.

Keywords: Corn, weed, redroot pigweed, planting pattern, density, competition.